

T'ESTIMO IGUALADA, una expressió del talent creatiu dels joves d'Igualada
Pregó 2013.

S'il·lumina el balcó de l'Ajuntament i apareix el NEN alçant les mans i mostrant una pilota.

NEN: Ja la tinc! ...Mira...! L'he trobat!

S'il·lumina l'escenari central. La NENA està llegint asseguda sobre/davant del piano. Al cap d'un moment apareix el NEN a l'escenari duent una capsa.

NENA: Què hi feies allà dalt?

NEN: Ufff! ...Se m'havia colat la pilota al balcó de l'Ajuntament!

NENA: Apa!

NEN: Sort que hi he pogut entrar i recuperar-la... i mira què he trobat al costat de la pilota...

NENA: Una capsa?

NEN: Sí. Una capsa. L'obrim?

NENA: És clar que no, no és pas nostra!

NEN: Però si te'n mors de ganes! ...Igual que jo!

NENA: No, no i no. No podem obrir-la, vés a saber què hi ha... Porta-la cap aquí... Què hi deu haver?

NEN: Potser un ventilador... res millor en contra d'aquesta calor!

NENA: Va, no diguis ximpleries. De moment deixem-la aquí i fem veure que no hi és... encara ens ficarem en un embolic... I ara deixa'm llegir.

NEN: Quin avorriment... Maleïda crisi! Un estiu més sense moure'ns d'Igualada.

NENA: Shhht... No veus que estic llegint?

NEN: Germaneta... Germaneta...

NENA: Què vols ara?

NEN: Ara que ningú ens sent, volia preguntar-te una cosa que no m'atreveixo a preguntar als més grans...

NENA: I digues, què és?

NEN: Tothom diu que estem passant uns mal moments i que tenim motius de sobres per estar preocupats. No en sé gaire de queixar-me, només sóc un nen de tretze anys, però des que tinc memòria que la crisi no para. Creus que Igualada se'n sortirà?

NENA: A què ve aquesta pregunta ara?

NEN: Suposo que els nens també ens podem preocupar, i tu, que ets més gran, potser em sabràs contestar.

NENA: Doncs la veritat és que no ho sé.

NEN: Aleshores per què hauria d'estimar aquesta ciutat?

NENA: Perquè ets igualadí.

NEN: I ja està? Sí, au! Quina resposta més ximple... Però, ben mirat... què vol dir ser igualadí?

NENA: Vol dir ser d'Igualada i, també, hauria de voler dir conèixer i sentir-se orgullós del que tenim en aquesta ciutat. Com diu l'avi, fa més de mil anys que Igualada fa història i de pitjors ens n'hem sortit.

NEN: I què té aquesta ciutat? Per mi només compta amb quatre edificis repartits en vuit quilòmetres quadrats.

NENA: Doncs en aquests vuit quilòmetres quadrats s'hi alça tot un munt de patrimoni propi. Just aquí mateix, es troba l'església de Santa Maria, les voltes de la plaça, el portal d'en Vives i el de la Font Major de l'antiga muralla medieval. O és que mai no t'hi havies fixat? I, cap aquest costat, hi ha el Passeig, que aquest any fa 180 anys que es va idear.

NEN: Uf! Que vell!

NENA: I em deixo de mencionar un grapat de coses, com ara l'ermita de Sant Jaume; l'Ateneu, que aquest proper diumenge farà 150 anys; el cementiri nou d'Enric Miralles; la Cotonera; l'Asil del Sant Crist o les escultures d'en Campeny.

NEN: I com ho saps tu tot això?

NENA: Cal ser inquiet avui en dia i saber escoltar i mirar. Coneixent el nostre entorn podrem seguir endavant.

NEN: Potser no he tingut massa temps per aprendre... Pensa que tot just desperto del son dels infants.

NENA: Doncs no només n'has de tenir prou amb tres frases fetes per estimar aquesta ciutat.

Carles Prat canta PARAULES D'AMOR

NEN: Has escoltat aquesta música?...Què passa aquests dies a Igualada que la ciutat es desperta?

NENA: Que què passa, germanet? Que arriba la Festa Major!

NEN: Doncs ja podria ser Festa Major tot l'any.

NENA: Per què ho dius, això?

NEN: A mi se'm fa estrany veure la ciutat tan viva per només pocs dies.

NENA: Pocs dies? Quina memòria de peix que tens... Si Igualada viu tot l'any!

NEN: Tot l'any?

NENA: I és clar... O és que ja has oblidat la nostra festa de Reis?

NEN: És cert! En cap altre lloc fan una nit més màgica.

NENA: I què me'n dius de la Mostra de Teatre?

NEN: Tens raó! Ja no recordava com s'omplen els carrers i els teatres per veure els millors espectacles.

NENA: I també hi ha lloc per l'European Ballon Festival.

NEN: És veritat... És increïble veure tots aquells globus per sobre la ciutat.

NENA: I et sembla poc?

NEN: No, no!

NENA: Doncs encara hi ha més! Pensa en els traginers i els tres tombs, els més antics de Catalunya; som referents en el cinema, només cal veure la moguda del festival europeu Zoom; i en la moda som uns cracs, tenim un bon comerç i el REC.0 omple el barri de les adoberies. Digues, encara et sembla que Igualada no viu tot l'any?

NEN: Ja ho veig!

NENA: Aquesta calor és asfixiant.

NEN: Obrim la capsa per un instant?

NENA: Mmmm... Ben mirat, ara no ens veu ningú...

NEN: Shht!! Espera, queda't quieta! ...No has sentit un so estrany?

NENA: Un so estrany? Ves que no sigui un Hispano que està arribant...

NEN: Apa aquí! ...Ve d'algun lloc d'aquesta plaça

NENA: Jo no he sentit res... tan parlar d'aquesta ciutat al final et farà parar boig.

Ariadna Bonet canta BOIG PER TU

NEN: M'has parlat de la ciutat i el seu patrimoni, i m'has recordat les tradicions, les fires i les festes d'Igualada. Però potser et deixes el més important; parlar-me dels seus habitants.

NENA: Tens raó. Sense la gent que dóna vida a Igualada, res de tot això no existiria. Amb el seu treball del dia a dia, aconsegueixen fer aquesta ciutat més amable. I és que Igualada no és petita, tenim gairebé 40 mil habitants! Ciutadans que s'impliquen i que participen allà on van. Són moltes les entitats que agrupem, si les començo a dir es faria de dia, però també són elles les que donen vida i llum a aquesta ciutat.

NEN: Ben dit, germaneta! ...Puc fer-te una altra pregunta?

NENA: Què t'ha agafat avui amb tantes preguntes?

NEN: Ja saps com som els nens, quan ens avorrim, preguntem.

NENA: Va, doncs, digues.

NEN: I nosaltres, nens i joves, creus que en el futur podrem ser el que vulguem en aquesta ciutat?

NENA: No t'ho sé dir... Això també dependrà de com ens la deixin els més grans.

NEN: Doncs més els val que s'hi impliquin de valent! Jo no vull haver de marxar d'aquí el dia de demà...

NENA: Per nosaltres que no quedí! D'esforç en posarem. I de talent, empena i energia, als joves d'Igualada no ens en falta. Tenim joves cantants, grans periodistes, esportistes i estudiants brillants.

NEN: Tots els homes grans un dia van ser nens, igual que tots nosaltres un dia serem grans.

NENA: I a nosaltres, els més joves, ni d'il·lusions ni de ganes de seguir creixent en aquesta ciutat no ens en falten, perquè sabem que viure sense Igualada, no seria el mateix.

Adriana Muntané canta SENSE TU

NEN: Quines ganes que tinc que comenci ja la Festa Major d'Igualada!

NENA: I aquest any, la festa serà gran. De tradicions, en aquestes dates no en faltaran. Des dels moixiganguers fins als gegants amb vestits nous, passant pel correfoc, les danses i balls parlats. I és que sabies que aquesta festa ja té 625 anys?

NEN: Déu ni do!

NENA: O que la nostra Víbria en fa 25?

NEN: Carai!

NENA: I parlant d'aniversaris, en aquesta festa major la Collanada farà deu anys.

NEN: I a seguir endavant!

NENA: Has vist? Ja és de nit i hauríem d'anar marxant.

NEN: Espera! Abans vull que m'expliquis què podem fer en aquesta festa major. Hi haurà concerts?

NENA: De música no en faltirà, ni per tu, ni per mi, ni pels més grans.

NEN: I hi haurà cercaviles?

NENA: I tant! I, aquest any, a més a més n'hi haurà una de només Víbries.

NEN: I hi haurà festa fins tard o correbars?

NENA: Sí, però això de moment no ho veuràs!

NEN: No vull fer-me pesat... Però, ara que no ens veu ningú, no creus que hauríem d'obrir la capsa?

NENA: La curiositat a mi també em rossega...

NEN: Estarà carregada de diners? No, no, potser millor encara, hi haurà alguna clau mestra que obri les portes de totes les cases?

NENA: No siguis ruc. Com a molt hi haurà un parell de sabates... Si està plena de confeti!

NEN: Confeti? Quasi que hauria preferit les sabates...

NENA: Espera... Mira, aquí hi ha alguna cosa escrita... Hi diu...Pregó d'Igualada...

NEN: Pregó?... Encara una última pregunta, què és el pregó?

NENA: Allò que dóna la benvinguda a la Festa Major.

NEN: D'acord... I si un any tu fossis pregonera, què diries als Igualadins?

NENA: Si jo fos pregonera?... Quines coses d'imaginar...

NEN: Va, sí! Dignes!

NENA: Doncs els diria que deixessin de parlar de la crisi per uns instants i fessin, durant aquests dies, una festa major ben gran... Diria a les famílies i als amics que no es tanquessin a casa, que fessin de cada carrer un punt de trobada, que sortissin a ballar a les cinc places, a rodar amb la geganta i que anessin de festa fins les tantes! Els diria que no hi ha excuses per gaudir de la festa que més estimem, i que viure amb alegria aquests dies, serà la millor manera de recordar que la felicitat també es troba entre aquests vuit quilòmetres quadrats!

NEN: Ben dit! I no t'oblidessis de desitjar-los...

NENA I NEN: Una bona Festa Major!!!

NEN: Ei, que puja algú !! baixem.....!!!

Enric Verdaguer canta SI ET QUEDES AMB MI

Autor: David Soler-Ortínez.

Intèrprets: Aixa Jorba i Biel Jorba

Cantants: Carles Prat, Ariadna Bonet, Adriana Muntané i Enric Verdaguer